

HỒI THỨ NĂM MƯƠI HAI MÁU LOAN NGŨ HẦU MIẾU

Thích Đình Nhận quát :

- Bất Lão Thánh Thư, thực chẳng ngờ ngươi lại vì một phường bất lương, dám phản lại bản môn, gia nhập vào Ngân Diện Hội, vậy ta nào có thể tha cho ngươi?

Bất Lão Thánh Thư phe phẩy chiếc quạt lông nói :

- Vậy chúng ta hãy thử nhau ít thế võ cho biết !

Thích Đình Nhận vừa mới định ra tay, thì bỗng nghe Đoạn Hồn Diêm Quân quát to:

- Khá khen cho phường bất nhân bất nghĩa, ta đập chết ngươi !

Đoạn Hồn Diêm Quân là người tánh rất nóng nảy, nên câu nói chưa dứt, ông ta đã vung Câu Phách Đoạn Hồn Sách đánh ra chẳng khác nào một cây côn bằng sắt, nhằm ngay Bất Lão Thánh Thư giáng thẳng xuống.

Bao nhiêu người có mặt, không ai là không cảm giận, nhìn chòng chọc vào Bất Lão Thánh Thư.

Đoạn Hồn Diêm Quân vừa đánh ra, sợi thừng của ông liền giương dài hàng hai trượng, khiến Bất Lão Thánh Thư cơ hồ như không thể nào tránh khỏi được nữa. Nhưng, ông ta quả không hổ danh là một người võ nghệ cao cường. Liền đó, ông ta vung chiếc quạt quét ra, tức thì người đã thối lui ra sau ba bước.

Song, sợi thừng dài của Đoạn Hồn Diêm Quân bỗng uốn cong thành hình một cái móc, nhắm móc thẳng vào người Bất Lão Thánh Thư.

Sự biến hóa của hai thế võ ấy thực kinh hồn tán phách, không ai có thể lường trước được. Bất Lão Thánh Thư bỗng kêu lên một tiếng “nguy mất” rồi nhanh nhẹn vọt người bay đi.

Ngay lúc ấy, Đoạn Hồn Diêm Quân vọt quát to :

- Ngươi không thể trốn thoát đâu...!

Tức thì, ông ta liền quét ra một thế Câu Phách Đoạn Hồn Chưởng, chụp lấy cứng cả người của Bất Lão Thánh Thư quát to :

- Hãy trở lại đây !

Sau đó, ông ta liền dùng sức kéo mạnh một lượt, là cả người của Bất Lão Thánh Thư liền ngã thẳng vào lòng của Đoạn Hồn Diêm Quân.

Không chậm trễ, Đoạn Hồn Diêm Quân bèn vung tay trái chém thẳng xuống. Thế là qua một tiếng gào thảm thiết, Bất Lão Thánh Thư đã bị nát óc dưới chưởng lực của Đoạn Hồn Diêm Quân, ngã ra chết nốt.

Đoạn Hồn Diêm Quân thu sợi dây Câu Phách Đoạn Hồn Sách trở về, rồi lui lại cửa miếu như cũ.

Những việc ấy xảy ra quá nhanh, Đoạn Hồn Diêm Quân giết chết Bát Lão Thánh Thư chỉ trong vòng ba bốn thế võ mà thôi.

Thích Đình Nạn trông thấy thế, trong lòng hết sức bất nhẫn. Dù sao chẳng nữa, thì trong số mười môn nhân, lại bị mất thêm đi một người.

Sau đó chàng lấy đôi Mã trong người của Bát Lão Thánh Thư trao cho Thương Hải Khách. Chàng liếc mắt quét qua, rồi vung ngọn Soái kỳ quát rằng :

- Bản môn đệ tử hãy nghe lệnh đây !

Thích Đình Nạn lại vung lá Soái kỳ như thế, quả nhiên khiến cho tám vị môn nhân còn lại đều kinh hoàng sợ hãi, đồng thời đáp lời rồi quỳ cả xuống đất.

Ta vốn không có ý dùng đến Soái kỳ này nữa, nhưng vì tình thế quá cấp bách nên không thể nào làm khác hơn. Vậy tất cả đệ tử của bản môn đều phải rời ngay nơi đây lập tức, nếu ai trái lệnh sẽ bị chém ngay !

Tất cả mọi người đều đứng cả dậy.

Thích Đình Nạn quát :

- Các người đi ngay, bộ chờ chết hay sao?

Sắc diện và giọng nói của Thích Đình Nạn đều vô cùng nghiêm nghị khiến cho tất cả môn nhân đều phải xúc động. Thất Hải Thân Long cung kính hỏi :

- Thích thiếu hiệp lại truyền Soái Lệnh, tất có chuyện quan trọng chi xảy ra. Vậy Thất Hải Thân Long tôi là một phần tử trong Hồng Kỳ Môn, vậy có thể xin hỏi cho rõ việc chi đã xảy ra thế không?

Thích Đình Nạn quát :

- Các người hãy lui mau ra được rồi...!

Tiếng quát của Thích Đình Nạn chưa dứt, thì Vô Cực Tinh Quân đã tiếp lời :

- Nhưng chuyện chi quan trọng như thế?

- Ngân Diện Hội đã chôn thuốc nổ dưới Ngũ Hâu Miếu, và sẽ nổ ngay bây giờ. Vậy nếu các người không chịu bỏ đi cho mau, thì chắc chắn sẽ tan xương nát thịt chứ không làm sao tránh khỏi !

Câu nói ấy của Thích Đình Nạn đã làm cho những người chung quanh đều biến sắc mặt. Thất Hải Thân Long cất giọng run run nói :

- Quả thực có việc như thế hay sao?

- Đúng thế !

Thích Đình Nạn vừa nói dứt lời, bèn lao thẳng người về phía Bắc của chàng là Thích Nhạc Dương, thò tay bồng ông ta lên, rồi lao thẳng lui ra cửa miếu.

Liền đó, bao nhiêu người khác cũng nổi gót phi thân ra.

Tình thế chuyển biến quá đột ngột, nên khiến cho mọi người thực chẳng biết đầu mà rờ.

Thích Đình Nạn sau khi ra khỏi cửa miếu, liền cất tiếng to gọi :

- Nhị vị lão tiên bối và Hồ huynh ở sau hậu viện xin mau ra phía trước đây !

Tiếng gọi của Thích Đình Nhạn vừa dứt, liền có ba bóng người bay vút tới. Đây là Thiên Âm Lão Nhân, Phong Trần Cuồng Khách và Hồ Tịnh.

Trong khi ấy, tám vị môn nhân theo sát bên sau Thích Đình Nhạn.

Thích Đình Nhạn bèn quát :

- Các vị thật sự không tuân lệnh hay sao?

Thất Hải Thần Long nói :

- Chúng tôi cần phải bảo vệ sự an toàn của Thích thiếu hiệp.

Thích Đình Nhạn giận dữ nói :

- Thích Đình Nhạn tuy chưa chính thức nhận lãnh nhiệm vụ Môn chủ, nhưng đang giữ Soái Lệnh trong người, vậy các người là người của bản môn, thế vẫn không chịu nghe theo Soái Lệnh hay sao? Hiện nay có Tam Võ Vương bảo vệ tôi, các người có thể yên lòng bỏ đi được rồi !

Thất Hải Thần Long nói :

- Nếu thế, chúng tôi xin lui vậy !

Nói đoạn, ông ta nhún người phi thân bay nhẹ nhàng đi mất. Tiếp đó, bao nhiêu người khác cũng trước sau cáo lui bỏ đi cả.

Thích Đình Nhạn đưa mắt nhìn số người còn lại, gồm có Tam Võ Vương, Thiên Âm Lão Nhân, Phong Trần Cuồng Khách và Hồ Tịnh. Chàng nói :

- Chúng ta cũng đi thôi !

Nói dứt lời, chàng liền hiên ngang cất bước chạy trước.

Tam Võ Vương và số người của Thiên Âm Lão Nhân trông thấy thế cũng nổi gót chạy theo sau. Nhưng tất cả sáu người ấy đều không có ai biết đã xảy ra việc gì !

Thốt nhiên, một tiếng nổ âm thực to từ phía sau lưng vọng lại. Thích Đình Nhạn bèn dừng chân quay đầu ngó lại, thấy một ngọn lửa đỏ rực vọt thẳng lên nền trời, thế rồi tòa Ngũ Hâu Miếu cũ kỹ đã bị nổ tung, gạch ngói bắn ra tứ phía trông thực khiếp người.

Luật Nhân Vương lạnh lùng hỏi :

- Sao lại có chuyện lạ lùng như thế?

Thích Đình Nhạn bèn đem mọi việc nói qua một lượt cho ai nấy nghe. Trước sự kiện này, Tam Võ Vương đều tức giận vô cùng, đồng thanh nói :

- Quả là một thủ đoạn thâm độc !

Thích Đình Nhạn đang định trả lời, thì một tiếng cười lạnh lùng xé không gian truyền đến. Tiếp đó, liền có mấy bóng người phi thân lao vút tới.

Tam Võ Vương liếc mắt nhìn qua, mặt lộ đầy sát khí. Vì trước mặt họ có đến hai mươi Người Mặt Bạc do Hình Ty Ty Chủ xuất lĩnh đột nhiên kéo đến.

Hãm Địa Vương liền giơ ngọn Liệt Hỏa Kỳ ra, rồi cất tiếng cười như cuồng dại

nói :

- Các người muốn tìm cái chết mà...!

Ông ta không đợi đối phương trả lời, liền vung mạnh ngọn Liệt Hỏa Kỳ ra, tức thì một ngọn gió ô ạt cuốn tới nhanh như chớp.

Võ công của Tam Võ Vương hết sức cao cường, bởi thế quét ra của Hãm Địa Vương lại vận hết sức bình sinh, nên sức mạnh nào phải tầm thường.

Do đó, tức thì có tiếng gào thảm thiết vang lên, đồng thời bốn Người Mặt Bạc đã ngã lăn quay ra đất.

Cùng lúc ấy, Tá Thiên Vương cũng giương cây Tá Thiên Táng lên, lao thẳng người tới nhanh nhẹn như bay. Luật Nhân Vương cũng vọt người lại mở cây quạt Phỉ Thúy Phiến quét ra một thế...

Tức thì, tiếng gào thảm thiết lại vang lên, khiến ai nghe đến cũng phải kinh tâm tán đờm. Thử hỏi với mấy mươi môn nhân của Ngân Điện Hội này thì làm thế nào chịu đựng nổi với sức tấn công của Tam Võ Vương?

Bỗng nhiên, ngay lúc ấy có một tiếng quát lạnh lùng vọng đến :

- Hãy ngưng tay đã !

Tiếng quát vừa dứt, bóng người cũng vừa lao đến nơi một cách đột ngột. Thì ra đấy là một người con gái diện mạo hết sức xấu xí. Người con gái ấy vừa đến, thì bảy tám môn nhân còn sống sót của Ngân Điện Hội đều nhanh nhẹn bước lui cả.

Thích Đình Nhạn đoán biết cô gái xấu xí này chắc hẳn là thủ hạ của Ngân Cung Chủ. Nếu chẳng thế, cô ta không thể không mang chiếc mặt nạ bạc.

Cô gái xấu xí ấy cất tiếng cười lạnh lùng nói :

- Không ngờ Tam Võ Vương cũng có mặt ở đây. Đấy thực là một việc ngoài dự liệu của mọi người !

Trong khi cô ta nói chuyện, nước bọt bay tứ tung, trông lại càng thêm xấu xí vô cùng, ai trông thấy cũng gớm ghê.

Luật Nhân Vương cười tự nhiên :

- Có lý nào cô làm được chi chúng tôi hay sao?

Cô gái ấy bèn cất tiếng cười khanh khách, rồi uốn éo thân hình béo tròn như một cái thùng to, bước đi rất kiêu cách, tiến về phía Luật Nhân Vương, cất giọng nũng nịu:

- Ôi chao ! Anh chàng đẹp trai này chắc hẳn là Luật Nhân Vương đây chứ gì nữa? Diện mạo thật xinh đẹp làm sao !

Thái độ dâm dăng của cô ta thực khiến ai nhìn đến cũng phải chướng mắt.

Luật Nhân Vương khẽ phe phẩy chiếc quạt Phỉ Thúy Phiến, nói :

- Có lý nào cô thích tôi hay sao?

- Đúng như vậy !

- E rằng cô nương không hợp nhãn tôi đâu !

- Ta là người lão luyện...hì hì hì hì... Ông không tin thì thử sẽ biết, bảo đảm ông vừa lòng hoàn toàn.

Những lời nói đâm ô tục tĩu ấy khiến Thích Đình Nhận nghe qua lấy làm giận dữ, nhưng Luật Nhân Vương lại cười ha hả :

- Đấy thì đúng sở thích của ta rồi ! Thực ta không ngờ còn được gặp một người con gái đồng điệu như người...

Tiếng chưa dứt, ông ta đã lao vút người tới, đồng thời vung cây Phỉ Thúy Phiến đánh ra một thế Nộ Đảo Quyền Phàm, cuồng phong cuộn tới ồ ạt.

Thế võ ấy của Luật Nhân Vương đánh ra hết sức nhanh nhẹn. Trong khi đó, cô gái xấu xí kia cũng không ngờ Luật Nhân Vương lại tấn công bất thần như vậy, nhưng thân hình mập mạp của cô ta cũng kịp thời vọt thẳng lên, khiến thế võ của Luật Nhân Vương phải đánh vào một khoảng không.

Luật Nhân Vương trông thấy thế, không khỏi giật bắn người.

Trước sự thực đó, chẳng riêng chi Luật Nhân Vương phải kinh hoàng mà ngay đến Hãm Địa Vương, Tá Thiên Vương, Thích Đình Nhận và bao nhiêu người chung quanh đều biến hẩn sắc mặt.

Vì đối phương có thể lách mình tránh khỏi thế đánh của Luật Nhân Vương một cách tài tình như vậy, thì thử hỏi ai lại không kinh hãi?

Cô gái xấu xí ấy sau khi đứng vững trở lại, bèn tức giận nói :

- Ôi chao, quả đúng là hồng nhan thường bạc mệnh, còn kẻ đẹp trai bạc tình ! Ta thực không ngờ ông lại muốn lấy tánh mạng của ta...

Luật Nhân Vương cười lạnh lùng nói :

- Đúng thế, đúng thế ! Quả thực trên đời này không tìm được người thứ hai có thể thoát khỏi một thế đánh của ta, vậy nường tử kia ta phục cô lắm !

Cô gái xấu xí ấy cất tiếng khản khặc cười dài. Trên khung mặt xấu xí của cô ta tràn đầy sát khí. Cô ta cười lạnh lùng nói :

- Bọn các người, chớ mong có tên nào thoát khỏi được tay ta !

Luật Nhân Vương cười ha hả :

- Tiểu nường tử, vậy có lý nào cô định giết chết tôi hay sao?

Cô gái xấu xí ấy không còn lộ vẻ bồn chồn như khi nãy nữa. Cô ta bỗng hú lên một tiếng như ma rên quỷ khóc, rung chuyển cả núi đồi, khiến ai nghe qua cũng phải kinh tâm tán đờm.

Thốt nhiên, một ngọn gió lạnh thổi qua, khiến Tá Thiên Vương kinh hoàng buột miệng kêu :

- Hoạt Cương Thi !...

Quả đúng như vậy, sau khi luồng gió lạnh đã thổi qua, thì ba con Hoạt Cương Thi bấy lâu làm rung chuyển cả giang hồ đột nhiên hiện ra trước mắt.

Tất cả số người hiện diện đều nhất loạt thối lui một bước.

Thích Đình Nạn thực chẳng phải ngờ được ba con Hoạt Cường Thi này lại bất thần xuất hiện nơi đây. Đôi mắt của những con Hoạt Cường Thi ấy lập loè ánh sáng xanh biếc trông thực khủng khiếp.

Luật Nhân Vương rùng mình nói :

- Đúng thế, chính là Hoạt Cường Thi !...

Cô gái xấu xí ấy lại cất tiếng rú lên như quỷ kêu. Sau khi tiếng rú ấy vừa dứt, ba con Hoạt Cường Thi liền bay vút tới, cuốn theo những luồng âm phong lạnh buốt.

Tam Võ Vương biết chúng rất lợi hại, nên liền vọt người bay lên để tránh ra xa. Nhưng những con Hoạt Cường Thi ấy rất khôn ngoan, chúng bèn chia nhau lao thẳng theo Tam Võ Vương.

Những con Hoạt Cường Thi ấy cứ mỗi lần lao người tới đều có quét ra một luồng âm phong. Luật Nhân Vương khẽ quát :

- Thích Đình Nạn chạy mau, để ba anh em chúng ta chặn nó lại một lúc ! Mau lên !

Thích Đình Nạn nghe tiếng quát mới chợt tỉnh trở lại. Chàng biết những con Hoạt Cường Thi rất nguy hiểm, nên liền nhún mình bay vút đi.

Cô gái xấu xí ấy bỗng cất tiếng ngạo nghễ nói :

- Người không chạy thoát đâu !

Tức thì thân hình to béo của cô ta liền lao vút tới, chặn mất lối đi của Thích Đình Nạn, rồi nhanh nhẹn thò tay mặt ra, chụp thẳng vào mặt của chàng.

Thế võ ấy vô cùng nhanh nhẹn, thực chẳng thua chi một luồng điện xẹt. Thích Đình Nạn vội vàng quét ra một chưởng, rồi thối lui ra sau năm bước dài.

Thiên Âm Lão Nhân quát to một tiếng, rồi vung cây gậy lên nhắm đánh thẳng về phía cô gái xấu xí kia.

Nhưng, trong khi Thiên Âm Lão Nhân vừa vung gậy đánh ra, thì Hình Ty Ty Chủ của Ngân Điện Hội liền đánh thẳng một chưởng về phía Thiên Âm Lão Nhân.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi đó, cô gái xấu xí kia lại nhanh nhẹn tấn công về phía Thích Đình Nạn một chưởng thứ hai.

Thích Đình Nạn liền vung tay ra đỡ thẳng vào chưởng lực của đối phương.

Qua một tiếng “âm”, hai bóng người liền bị hất bắn ra xa. Cô gái xấu xí ấy không thể ngờ được Thích Đình Nạn lại có một luồng nội lực mạnh mẽ đáng kinh sợ như vậy, nên cô ta đã bị hất lui ra sau cả chục bước, rồi mới gắng gượng đứng vững trở lại được.

Thích Đình Nạn ngoài việc kinh sợ những con Hoạt Cường Thi, còn thì tất cả cái chi chung quanh, chàng nào có để vào mắt. Bởi thế, khi ba con Hoạt Cường Thi đã bị Tam Võ Vương chặn được, chàng cũng bình tĩnh trở lại hơn.

Chàng rất lo lắng cho sự an nguy của người Bác ruột mình là Thích Nhạc Dương. Nhưng tình thế trước mắt, không cho phép chàng lo đến nhiều việc như thế.

Sau khi chiếm được ưu thế qua một chưởng vừa đánh, người chàng liền nhanh

nhện trền đến trước mặt cô gái xấu xí, vung tay đánh ra chưởng thứ hai. Nhưng ngay lúc ấy, bỗng có một bóng người xẹt đến, rồi tiếp theo một luồng chưởng lực cuốn thẳng về phía Thích Đình Nhạn khiến chàng bị đẩy lui ba bốn bước dài.

Liền đó, đối phương cất giọng lạnh lùng nói :

- Ông bạn họ Thích, có còn nhận ra bản Hội trưởng không?

Thích Đình Nhạn nghe thế không khỏi giật bắn người. Chàng đưa mắt nhìn lên, thấy Hội trưởng Ngân Diện Hội đã xuất hiện đến nơi, dưới sự bảo vệ cung kính của bốn vị Hộ Pháp áo đỏ.

Vietkiem.com